

[Jens Jørgensen]

så skal løses på tværs af grænserne. Det har været berørt i nogle sammenhænge i dag for Bornholms vedkommende, og jeg skal kraftigt understrege, at vi føler, det er vigtigt og rigtigt, at det begyndende system – fiskeriministeren har allerede fremsendt en ansøgning til Finansudvalget om 3 mio. kr. som en begyndelse til et torskeyngelprojekt – i samarbejde med den bornholmske fiskeriindustri, Bornholms Amtskommune og de bornholmske kommuner udbygges på tværs af grænserne, som jeg sagde for lidt siden.

Jeg vil også godt nævne, at når det er så vigtigt for den bornholmske befolkning, hænger det sammen med, at 94,9 pct. af samtlige landinger på Bornholm er torsk. Derfor er det nødvendigt, at man opprioriterer arbejdet med fiskerisituationen på Bornholm, og jeg vil godt føje det element til, at Østersøen efter Det Konservative Folkepartis opfattelse må være målet. Det er igen ikke noget, vi kan gøre her og nu, men det må være målet, at Østersøen i samarbejde med de andre lande omkring den sø bliver gjort til et åbent hav.

Jeg vil også tale om CO₂-afgiften, for selv om debatten har været lang, vil jeg hævde, at oven i fiskernes og fiskeindustriens mange problemer er der altså nu gjort et forsøg af et flertal i Folketinget uden om regeringen på at få indført en CO₂-afgift, der vil ramme fiskerne. Man kan tale om 20-25 mio. kr. eller 40 mio. kr. med afgift, modregning og administration, og hvad der ligger i det, men det vil i hvert fald medføre ifølge de oplysninger, jeg har fået fra Danmarks Havfiskeriforening – og dem har jeg ingen grund til at betvivle, tværtimod – medføre, at fiskerne vil søge til havne uden for det danske område, for dér kan brændstoffet være billigere, og havner man først et sted for at købe billigt brændstof, så skal jeg garantere for, at der også bliver landet fisk det pågældende sted i stedet for, at det bliver den danske fiskeindustri til gavn og glæde. Dermed går råprodukter fra dansk fiskeindustri til udlandet, og jeg må derfor sige, at ethvert parti, der hævder, at det vil føre en fiskerivenlig politik, må tage udgangspunkt i, at CO₂-afgiften aldrig burde indføres for fiskeriets vedkommende.

Hvis man desuden læser det materiale nøje igennem, man får fra fiskeriorganisationerne, må det også stå klart, at de drøftelser, der finder sted i øjeblikket i EF om indførelse af en

CO₂-afgift på et eller andet tidspunkt, synes at åbne mulighed for at holde fiskerierhvervet udenfor, og hvorfor skulle vi så forskelsbehandle dansk fiskeri med negative konsekvenser?

Jeg vil også godt sige, at når vi arbejder med råvaresiden – og biologisk forskning er væsentlig – er det vigtigt, at vi får et regionalt samarbejde. Der skal efter min mening være et langt tættere samarbejde mellem fiskeriorganisationerne – dem, der udøver erhvervet – og den biologiske forskning, der finder sted. Det må ikke være to adskilte områder; der skal samarbejdes.

Jeg må slutte med at sige, at set i et langsigtet perspektiv er kvoter ikke livretten for Det Konservative Folkeparti; vi ser gerne, at kvotesystemet bliver ophævet for traditionelt konsumfiskeri. Vi skal nok i en periode erstatte det med en kombination af mindstemål, maskestørrelser og selektive redskaber og måske også drøfte antal havdage, men hellere det end kvoter.

Den enkelte fiskers dygtighed skal være den afgørende politiske formulering. Fiskeren skal selv kunne bestemme, hvornår og hvad han vil fiske og lande, uden ballade, uden bøder og uden besvær, og derfor er vores ønske for den langsigtede del af fiskeripolitikken frie fiskevande inden for regionale grænser med regulering af teknisk karakter. Et selvhjulpent, bæredygtigt fiskerierhverv er det mål, som vi ønsker at nå med kortsigtede midler og en mere langsigtet politik, og det giver fiskeriministerens redegørelse et godt udgangspunkt for.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Så har vi hørt, hvad hr. Jens Jørgensen fra De Konservative mener at konservativ fiskeripolitik går ud på, og det blev sagt helt klart og tydeligt, at Østersøen var målet. Det imponerede mig egentlig talt, for jeg troede, vi alle vidste, at der var mere end lige Østersøen, hvori man fiskede, og jeg håbede i særdeleshed, at fiskeriministeren havde opdaget, at det er mere end Østersøen, der er målet for fiskere.

Men Østersøen skal altså være et åbent hav, sagde hr. Jens Jørgensen, og jeg var egentlig talt så begejstret for, at fiskeriministeren kom hjem med en aftale om, at vi kunne sikre laksefiskeriet i Østersøen – og det må være det, vi